

Page: 1

Reach: 154499

Country: SERBIA

Size: 872 cm²

1 / 2

РАЗГОВОР НЕДЕЉЕ:
др ДРАГИША СЛИЈЕПЧЕВИЋ,
председник Уставног суда Србије

Ограничавамо бахатост извршне власти

Када Уставни суд Србије, после више година веома успореног рада, у врло кратком року донесе неколико дугоочекиваних одлука које су од виталног значаја за државу, правосуђе и политичке функције, и то баш пред формирање нове владе, онда се у јавности каже да је „изненадна ајурност“ овог суда „политички мотивисана“.

Поништене су 22 одредбе Закона о утврђивању надлежности АП Војводине, усвојене су жалбе 318 неизабраних судија и тужилаца, проглашени су неуставним функција заменика председника Владе и место председника Србије на челу Националног савета за инфраструктуру. О томе за „Политику“ говори др Драгиша Слијепчевић, председник Уставног суда Србије.

Како коментаришете оцење да су одлуке „темпирани“ да буду донете пред формирање нове владе?

У време када су ове одлуке биле припремљене за већање и гласање, није се могло ни наслутити како ће изгледати нова влада. Ни у подсвети нисмо могли да имамо сазнања да ће баш у тренутку доношења ових одлука бити промењена власт. Напротив, све је указивало на то да ће власт и даље бити у рукама оних који су је имали пре парламентарних и председничких избора.

Уставни суд није ни проширио нити умањио права АП Војводине, већ је, сагласно важећем Уставу, оценио да ли су и у којој мери неуставне појединачне одредбе оспореног Закона о утврђивању надлежности АП Војводине

страница 7

Page: 1

Reach: 154499

Country: SERBIA

Size: 872 cm²

2 / 2

РАЗГОВОР НЕДЕЉЕ: др ДРАГИША СЛИЈЕПЧЕВИЋ, председник Уставног суда Србије

Ограничавамо бахатост извршне власти

Помало је забринавајуће да они који се представљају као правни експерти не уважавају чиновници да процесура пред Уставним судом није нимајују једноставна и да се одлуке не могу припремити и донети преко ноћи.

Када је реч о Војводини, одлука је рађена четири месеца, а пре тога су одржане три припремне седнице и две јавне расправе. Том одлуком није одређено шта су границе војвођанске аутономије. Уставни суд није ни пршио нити умово прашава АП Војводине, већ је, согласно важећем Уставу, оценио да ли су и у којој мери поједине одредбе оспореног Закона о утврђивању надлежности АП Војводине неустановне. А да ли треба мењати садржину Уставом прописане аутономије, у ком правцу се то може чинити и како треба унапредити аутономију у искључивој надлежности самог уставотворца. Зато се исказана незадовољства у јавностима о садашњем степену аутономије морају усмерити на једино могући правни пут, а то је консензус о изменени важећем уставу.

Да ли су ове одлуке могле бити рације донете?

Сви ти предмети били су у приоритетном решавању, у складу с нашим програмом рада, који усвајамо за сваки квартал у години и у оквиру тог програма утврђујемо приоритете. На свим тим предметима Уставни суд поштовао ради, и то у континuitetu, без никаког временског застоја.

Поређења ради, Уставном суду Шпаније требало је пуних шест година за поступак оцене установности Статута Каталоније, а сложени поступак оцене установности Закона о одређивању надлежности АП Војводине, који је захтевao темелјну стручну анализу, код нас је трајао укупно две године и девет месеци. Од тога је једна година протекла у очекивању одговора Народне скупштине на предлог за оцену установности тог закона.

Када смо припремили одлуку, није било никаквог наговештја о формирању нове скупштинске већине, а са њим тим нико могли да рачнујамо да се том одлуком било коме додвржава, а поготово не некој новој власти. Седница о већину и гласању одржана је 10. јула.

Предуслови да Уставни суд почне ефикасније решавање затеченых предмета створени су тек када је почeo да се примењује Закон о изменама и допунама Закона о Уставном суду, у јануару ове године, којим су уведена велика и мала већа. Ефекти примене тог закона су се управо исказали у решавању старих предмета. Од тада смо на том плану постигли завидне резултате. Данас готово да немамо предмета старијих од 2010. године.

Када су жалбе судија биле „зреле“ за збирну одлуку?

Суд је започeo са одржавањем расправа по овим жалбама у сваком појединачном случају, али када смо видeli da сви предмети имају исте мањкавости, да je реч о универзалним пропустима, који се тичу свих осталих неизабраних судија, престали смо с даљим заказивањем расправа и, после одржане припремне седнице со свим спорним питањима у вези с процесним мањкавостима, донели смо заједничку одлуку. Тако су решени сви предмети неизабраних судија чије су жалбе до 1. јула примењене у суд, а све остале које буду пристизале биће решене на идентичан начин, без изузетка. Јер, сви поступци пред ВСС-ом, вођени по приговорима неизабраних судија, имају исте процесне мањкавости, због тога што је Високи савет судства радио у крњем

сastavu. При том, ВСС није доказао да су те судије неистручне, неоспособљене и недостојне. Сви су враћени у статус судија, али их само ВСС може распорediti u судове за које испуњавају услове.

Има ли међу тим судијама и недостојних, иако то није доказано?

Уставном суду се не може упутити примедба да се његовом одлуком у судове враћају недостојне судије, јер ВСС може, пре доношења одлуке о њиховом распоређивању у одговарајући суд, покренuti поступак за разрешење таквих судија и тим поводом одредити њихову супештињу до окончаша поступка за разрешење. Уставлом, такав поступак се може спровести под истим условима и у прописаној

нео жалбу. Управо такве судије треба да обављају судијску дужност, а таквих и сличних примера међу неизабранимima има.

Како се осећate kada Ивица Дачић, поводом активних одлuka, изјави да је Уставни суд бирала влада Demokratske странке?

Влада не бира Уставни суд, нити она има било каквих интегренција према њему. Од укупно 15 судија, једну трећину бира Народна скупштина, другу трећину именује преседник државе а трећу трећину именује Општа седница Врховног касационог суда. Које је у власти у тренутку када се врши избор судија Уставног суда, то је сасвим небитно јер увек неко мора бити на власти.

Изгледа да се у главама наших политичара и даље Уставни суд доживљава као демократски украс из времена јединства власти, установљен Уставом из 1974. године. Уставни суд је и тада постојао као институција, али ни избирачије имао положај и овлаштења која данас има. Када је Суд у садашњем сastavu почeo да врши функцију, која му је важећим уставом одређена, и да ефикасно решава предмете нагомилане током времена у којем суд, у претходном сastavu, објективно није ни могao да radi, настao је проблем. Тек тада су они који су се у предизборној кампањи залагали за владавину права, самостално и ефикасно судство, ваља и скхватили да је Уставни суд институција од тако важног прајавног значаја која, вршећи своју функцију, може ограничити бахатост извршне власти или самоволју законодавца који, усвајајући законе са неустановним одредбама, криши Устав. Уставни суд је управо ту да обезбеди владавину права и да, као чувар Устава, елиминише из правног поретка све законе, уредбе и друга акта који су неустановни или незаконити. Зато Уставни суд мора бити поштovan и уважен од стране и законодавца и извршне власти.

Ако још знаам и да Уставни суд утврђује постојање разлога за разрешење председника државе и штићи Уставом зајемчена људска права и слободе свих грађана, од могућих злоупотреба учинених од стране државних органа, онда је још јаснија и позиција и улога Уставног суда у правном поретку Републике Србије.

Може ли се уникнути утицај на судије Уставног суда?

После избора судија Уставног суда не постоји ниједан правни механизам којим bi se mogao утицај на судије tog суда. Јер, судија Уставног суда се не може разрешiti ако сагласност за то не да већина свих судија tog суда. Не може се изложити ни кривичном прогону, ако сагласност за укидање његовог имuniteta ne da većina svih судијa. Председник Уставног суда не може бити личност преко које се може вршiti uticaj na rad суда, јер га бирају све судијe из svojih redova и one ga разрешавају. Уз то, судијама Уставног суда je, након престанка судијске функције, законом загарантован повратак на функције koje su vršili пре избора. Даље, уставним и законским решењима искључено је постојање било ког правног или политичког механизма преко кога би се обезбедio какав утицај извршне власти на Уставни суд.

Да ли су судије Уставног суда трпеле било коју врсту притиска?

Фактички притисак bi било могућe остварiti само најedan начин – да неко запрети појединачном судији Уставног суда u смислу да доводи у питање интегритет и сигурност њега лично или његове породице. То се никада није десило и уверен sam da se nikada u Србији neće desiti.

Александра Петровић

Један је главни град

Питање главног града Војводине изазвало је огромну медијску пажњу. Можемо се сложити да у обичном животу грађани Војводине доживљавају Нови Сад као главни град, али је то правно немогућe установити, јер Србија као унитарна држава може да има само један главни град. Нови Сад може бити само главни административни центар, а никако главни град, јер је суверено право државе да кроз одређење главног града изказује своју сувереност и државност – каже Драгиша Сlijepčević.

процедури за разрешење већ изабраних судија. Услов je само да, у том случају, ВСС на контрадикторски начин утврди постојање законом прописаних услова за њихово разрешење.

Да ли можете рећи да нису изабране и судије које су врло квалитетно и поштено радиле?

У спроведеном поступку по жалбама неизабраних судија utvrđeno je da je kriterijum стручности није применео тако да пружа реалну слику o стручности сваког од пријављених кандидата на оглас за општи избор. На пример, ВСС je у једном случају утврдио да није стручан судија који је имао седам жалбених пресуда, од којих су три укинуте, али је исти тај судија имао 420 пресуда на које се нико није жалio. То je изузетан резултат рада када судијa донесе толико пресуда на које нико није под-